

"Ik was volledig verrast"

Donders/Binkhorstprijz naar dr. Ronald Bierings

GRONINGEN (TdG) – Vandaag (12.55 uur) wordt in het Theater de Donders/Binkhorstprijz 2018/2019 uitgereikt. De 'proefschriftprijs' gaat naar dr. Ronald Bierings, neuroloog in opleiding in het Leids Universitair Medisch Centrum (LUMC). "Ik voel me vereerd", laat hij weten in een reactie.

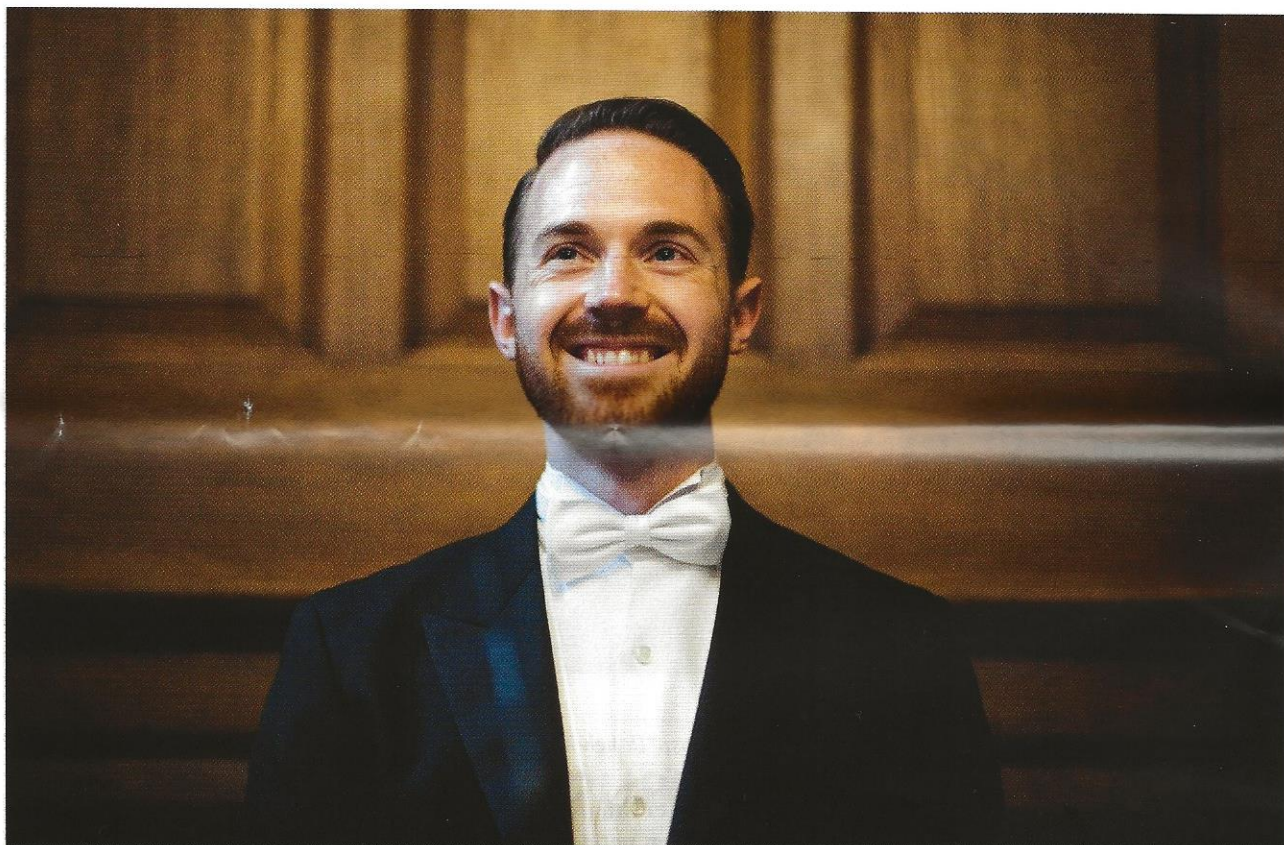
Hij heeft er even op moeten wachten, maar vandaag krijgt Ronald Bierings (1987) dan toch zijn welverdiende prijs. Toen het coronavirus nog ergens halverwege China en Nederland hing, werd hij telefonisch op de hoogte gesteld. "Ik werd 's avonds gebeld, door Maarten Copper. Ik was mijn poli aan het voorbereiden, voor de volgende dag. Ik was volledig verrast. Ik wist helemaal niet dat ik meedong naar deze prijs. Maar ik voel me vereerd. Het feit dat een wetenschappelijke commissie

schakelde hiervoor namelijk de hulp in van talloze vrijwilligers die met smartphones de hoeveelheid licht die 's nachts vanaf de ondergrond komt, gingen meten. Bijna tweeduizend mensen deden mee aan het publieksonderzoek 'Zicht op licht', dat van start ging tijdens het Weekend van de Wetenschap 2015. De deelnemers gaven tegelijk aan hoeveel moeite zij hadden met zien om zich voort te bewegen. Zo onderzochten zij hoe donker het 's nachts is in Nederland en wie er dan moeite heeft met zien. Onder de deelnemers waren via de Oogvereniging ook veel mensen met een oogandoening. Het onderzoek bevestigde dat mensen met een oogziekte in het donker vaker veel moeite hebben met zien (dat gold voor 40% van hen) dan mensen met gezonde ogen (11%). Het publieksonderzoek genereerde destijds de nodige media-aandacht.

project dat we hebben gedaan, lag precies op het snijvlak van natuurkunde en geneeskunde. Een van de vragen was: kunnen we meten of er daadwerkelijk een groot verschil is tussen het visueel functioneren van mensen met gezonde ogen en mensen met glaucoom? Dat is echte natuurkunde, eigenlijk. Ik heb opstellingen gebouwd en testen geprogrammeerd. Maar de kliniek en het lab kun je pas met elkaar koppelen als je weet hoe het buiten is, als het donker is. Dan pas weet je hoe jouw bevindingen zich verhouden tot de werkelijkheid. Daarbij heeft het publieksonderzoek enorm geholpen."

Oogheekundige vragen

Intussen lijkt Ronald Bierings verloren voor de oogheekunde. "Het klopt: ik ben gepromoveerd in de oogheekunde, en daarna geswitcht

R. Bierings tijdens zijn promotie, in september 2018. Foto: Mariska de Groot.

diverse proefschriften doorneemt en die van jou dan de beste vindt – dat doet een mens erg goed.”

Tijdens de uitreiking aan het einde van de ochtendsessie is het op twee dagen na precies twee jaar geleden dat Bierings promoveerde op een proefschrift met de titel: ‘Insight into light. The influence of luminance on visual functioning in glaucoma’. Dat gebeurde toen eveneens in Groningen, met als promotors dr. Nomdo Jansonius en dr. Frans Cornelissen. Tijdens het promotieonderzoek was Bierings verbonden aan de afdeling Oogheelkunde en onderzoeksinstituut BCN-BRAIN van het Universitair Medisch Centrum Groningen. Zijn onderzoek werd onder andere financieel mogelijk gemaakt door Stichting Nederlands Oogheelkundig Onderzoek en de werkgroep Ergoftalmologie van het NOG.

Media-aandacht

Het onderzoek mag gerust spraakmakend worden genoemd. Bierings

Bierings geeft hiervoor graag de credits aan Nomdo Jansonius: “Hij verdient een groot compliment. Nomdo is heel integer, luistert goed, is ontzettend intelligent en heeft mij alle ruimte gegeven om dit project te maken tot wat het geworden is. Nomdo heeft niet zoveel met draaiende camera’s. Maar hij zag aan mij dat ik dat wel heel leuk vindt. Hij heeft mij daar op alle mogelijke manieren in ondersteund.”

Natuurkundige ‘klik’

Bierings en Jansonius hadden trouwens vanaf het eerste moment een klik, door hun natuurkundige achtergrond. “Nomdo is gepromoveerd in de natuurkunde. Voordat ik in Utrecht geneeskunde ging studeren, heb ik twee jaar natuurkunde gedaan aan de Technische Universiteit Eindhoven. Die periode heeft lang gevoeld als verloren tijd. Maar achteraf gezien heeft het me ontzettend veel gebracht. Dus zeg ik nu: ik had het niet willen missen. Het

van vakgebied. Na mijn promotie heb ik wel gesolliciteerd in de oogheelkunde en ook een opleidingsplek gekregen. Maar die heb ik alweer vrij snel teruggegeven. Iemand in mijn nabije omgeving kreeg een neurologische aandoe­ning en ik merkte dat de neuroloog daar vrij weinig actief deed, behoudens veel nuance en context scheppen, de juiste zorg creëren en deuren openen zodat de kwaliteit van leven zo hoog mogelijk blijft. Ik dacht: dat past eigenlijk veel beter bij mij. Maar nu ik de opleiding tot neuroloog volg, merk ik dat door mijn achtergrond mensen naar mij toe komen met oogheelkundige vragen. Ik kan inderdaad de link leggen tussen beide werelden: ik weet wat een gezichtsveldonderzoek is, hoe drukmetingen gaan. Het zou me niet verbazen als ik uiteindelijk binnen de neurologie in de oogheelkundige hoek beland. En daar zou ik helemaal niet rouwig om zijn. Ik vind het nog altijd super interessant.”